

قوم برگزیده خدا

¹ در مسیح راست می‌گویم و دروغ نی و ضمیر من در روح‌القدس مرا شاهد است،² که مرا غمی عظیم و در دلم وَجَع دائمی است.³ زیرا راضی هم می‌بودم که خود از مسیح محروم شوم در راه برادرانم که بحسب جسم خویشان منند،⁴ که ایشان اسرائیلی اند و پسرخواندگی و جلال و عهده و امانت شریعت و عبادت و وعده‌ها از آن ایشان است؛⁵ که پدران از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای متبارک تا ابدالآباد، آمین.

⁶ ولیکن چنین نیست که کلام خدا ساقط شده باشد؛ زیرا همه که از اسرائیلاند، اسرائیلی نیستند،⁷ و نه نسل ابراهیم تماماً فرزند هستند؛ بلکه نسل تو در اسحاق خوانده خواهند شد.⁸ یعنی فرزندان جسم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فرزندان وعده از نسل محسوب می‌شوند.⁹ زیرا کلام وعده این است که: موافق چنین وقت خواهم آمد و ساره را پسری خواهد بود.¹⁰ و نه این فقط، بلکه رَفَقَه نیز چون از یک شخص، یعنی از پدر ما اسحاق حامله شد،¹¹ زیرا هنگامی که هنوز تولّد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا برحسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده¹² بدو گفته: شد که بزرگتر کوچکتر را بندگی خواهد نمود.¹³ چنانکه مکتوب است: یعقوب را دوست داشتم اما عیسو را دشمن.¹⁴ پس چه گوئیم؟ آیا نزد خدا بی‌انصافی است؟ حاشا!¹⁵ زیرا به موسی می‌گوید: رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رأفت خواهم نمود بر هر که رأفت نمایم.¹⁶ لاجرم نه از خواهش کننده و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده.¹⁷ زیرا کتاب به فرعون می‌گوید: برای همین تو را برانگیختم تا قوّت خود را در تو ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود.¹⁸ بنابراین هر که را می‌خواهد رحم می‌کند و هر که را می‌خواهد سنگدل می‌سازد.

¹⁹ پس مرا می‌گوی: دیگر چرا ملامت می‌کند؟ زیرا کیست که با اراده او مقاومت نموده باشد؟²⁰ تی بلکه تو کیستی، ای انسان، که با خدا معارضا می‌کنی؟ آیا مصنوع به صانع می‌گوید که: چرا مرا چنین ساختی؟²¹ یا کوزه‌گر اختیار بر گِل ندارد که از یک خمیره طرفی عزیز و طرفی ذلیل بسازد؟²² و اگر خدا چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به حلم بسیار متحمّل گردید،²³ و تا دولت جلال خود را بشناساند بر ظروف رحمتی که آنها را از قبل برای جلال مستعد نمود،²⁴ و آنها را نیز دعوت فرمود، یعنی ما نه از یهود فقط بلکه از امّت‌ها نیز.²⁵ چنانکه در هوشع هم می‌گوید: آنانی را که قوم من نبودند، قوم خود خواهم خواند و او را که دوست نداشتم محبوبه خود.²⁶ و جایی که به ایشان گفته شد که شما قوم من نیستید، در آنجا پسران خدای حیی خوانده خواهند شد.²⁷ و اشعیا نیز در حق اسرائیل ندا می‌کند که: هر چند عدد بنی اسرائیل مانند ریگ دریا باشد، لکن بقیّه نجات خواهند یافت؛²⁸ زیرا خداوند کلام خود را تمام و منقطع ساخته، بر زمین به عمل خواهد آورد.²⁹ و چنانکه اشعیا پیش اخبار نمود که: اگر ربّالجنود برای ما نسلی نمی‌گذارد، هرآینه مثل سدوم می‌شدیم و مانند عموره می‌گشتیم.

عدالت توسط ایمان

³⁰ پس چه گوئیم؟ امّت‌هایی که در بی عدالت نرفتند، عدالت را حاصل نمودند، یعنی عدالتی که از ایمان است.³¹ لکن اسرائیل که در پی شریعت عدالت می‌رفتند، به شریعت عدالت نرسیدند.³² از چه سبب؟ از این جهت که نه از راه ایمان بلکه از راه اعمال شریعت آن را طلبیدند، زیرا که به سنگ مصادم لغزش خوردند.³³ چنانکه مکتوب است که: اینک، در صهیون سنگی مصادم و صخره لغزش می‌نهد و هر که بر او ایمان آورد، خجل نخواهد گردید.